

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Egy fiatal, ereje teljében lévő művészember veszi át ma este a megtisztelő díjat.

Művész és ember ez a kettősség vált, és válik egységgé Molnár Levente gyergyóremetei születésű operaénekesben, barátomban és munkatársamban. Fiatal kora ellenére olyan életutat tudhat maga mögött, ami bárkinek egy egész életre elegendő lenne.

Hadd beszéljek először a művésztől:

Levente mindig mondogatta, hogy szeretne egy olyan világban megöregedni, ahol a kultúra lenne a kortárs, közös nyelv, amit minden ember ért, és beszél.

Olyan lendülettel és hittel mondja ezeket a szavakat, hogy még számomra is mindig újnak hatnak. Olyan hiteles meggyőző erővel tudja képviselni ezt az egész világban, hogy az elején csak éreztem, most pedig már tudom is, hogy ez az idea megvalósulhat.

Gyergyóremetétől a New York-i Metropolitan Operaházig, nem rövid az út, de Leventének azzal a hittel, amit birtokol, sikerült legyőzni a fizika és a természet határait, olyan álmoknak tűnő dolgokat valósít meg, ami megtámogatja a hitünket, bizonyosságot ad arra, hogy az igazi tehetség utat törhet magának.

Erre van ma a legnagyobb szükségünk, olyan pozitív példaképekre, akik bizonyítják, hogy jónak, erősnek, hittel telinek, bizakodónak lenni jó, és Levente egy ilyen példakép.

Az a típusú ember, akit, ahogy egyre jobban megismerek, egyre nyilvánvalóbban tudom, hogy egy modern kori hőst ismerek meg.

A művésztől akartam beszélni, de az emberről beszélek, s talán így is van ez jól. Művészetét dicséri az a sok-sok felkérés a világ első kategóriás operaházaiból, amik folyamatosan telítik naptárát. Művészetét dicséri a Liszt Ferenc díj, az a sok szakmai elismerés, amiket világhírű zenei szaktekintélyek mondanak róla, művészetét szóban kifejezni nem is lehet és, úgy gondolom, nem is szükséges.

Szerencsém volt nagyon sok előadásban látnom közös munkáink során, és az a katartikus, színpadi élmény, amit a játékával és hangjával tud adni, az minden esetben egy ajándék.

Nagy öröm nekem barátként ma este látni azt, hogy egy ilyen emberművész is kap ajándékot, most az ajándékozás hónapjában, amikor eddigi pályájának elismeréseként átveheti a Magyar Örökség Díjat.

Művészember és emberművész, nem tudom melyik szó határozná meg pontosabban Leventét, azt az embert, akit sok művésszel ellentétben nem az ego hajt alkotni, hisz mindig minden művésztársa sikerének

őszintén örül, és már most neveli ki a következő generációt, akinek szívesen mutatja meg az utat, adja át a stafétabotot.

Önzetlenül, pénzt és időt nem kímélve, folyamatosan azon munkálkodik, hogy ezt a számára oly kedves otthont, Erdélyt rácsatlakoztassa a világ komolyzenei vérkeringésére.

Ezen munkája, melyet mint magánember kezdett el, mára több fronton is intézményi formát öltött. 2015-ben létrehozta az ArtStart4U Egyesületet, amely a régió vezető művésztekinvélyeinek bevonásával tevékenykedik. Munkája révén immár hagyományosnak tekinthetők a komolyzenei mesterkurzusok Erdély tehetségeinek, ahogyan a Hazulról Hazaiaknak címmel fémjelzett koncertek is, ahogyan az anyaországba szervezett művészeti élménytúrák is. Mindezek mellett, erdélyi székhelyű egyesülete, a Class Értékeink Egyesület elnökeként még erősebben tevékenykedik azon, hogy a fiatal, külhoni zenészeink minél több tapasztalatot tudhassanak magukénak, ezzel is segítve őket a művészlét sokszor rögzös útján.

Nem utolsó sorban pedig, a Virtuózok komolyzenei tehetségkutató műsor erdélyi nagykövete, a Kis Virtuózok Alapítvány kuratóriumi tagja, a műsorban megismert tehetségek mentora.

Nagyon sokat tanultam tőle, nagyon komoly karizmája még a legpesszimistább embert is meggyőzi arról, hogy milyen fontos ma is a kultúra, hogy milyen fontos az, hogy gyerekeinknek ebből is a lehető legjobbat, legmélyebbet, legtisztábbat adjuk.

Levente életének esszenciája mindez, ő ennek az őszinte ars poeticának élő példája, és ezért erős már most az ő öröksége, amely egyszerre művészet és emberség.

Azt kívánom magamnak és a világnak, hogy sok ilyen emberművész szülessen, alkosson s hozza létre azt a világot, amiben ez a ma este díjazott, kedves barátom nyugodtan és kényelmesen mondogathatja majd, hogy igen, igen valami ilyesmire gondoltam akkortájt...

Köszönöm a figyelmet tisztelettel, és gratulálok a díjhoz!